

ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΡΙΣΗ ΝΕΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΕΙΣ

ΑΟΡΑΤΟΙ ΕΧΘΡΟΙ, ΠΟΛΕΜΟΣ, SAFEPASS &
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΙΝΗ
ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

antifa
ἡευκοσα

ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΡΙΣΗ ΝΕΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΕΙΣ

antifa
ήευκοσα

00 ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η συνέλευση του antifa λευκοσα ασχολήθηκε εκτεταμένα στο παρελθόν με την μεταναστευτική στρατηγική του ελληνοκυπριακού κράτους με δημόσιες συζητήσεις, θεωρητική επεξεργασία τζαι συγγραφή κειμένων αλλιά τζαι διαδηλώσεις στο δρόμο. Μελετώντας τον τρόπο με τον οποίο η ΚΔ διαχειρίζεται τους/τις μετανάστες/τριες, εδιακρίναμε πως τζείνο με το οποίο είχαμε να κάμουμε ήταν διαχείριση ζωντανής εργασίας, διαχείριση εργατικής δύναμης: μια στρατηγική υποτίμησης τζαι εκμετάλλευσης της ζωής τζαι της εργασίας των μεταναστριών. Θωρώντας τον τρόπο με τον οποίο το κράτος τζαι το κεφάλαιο αντιμετώπιζαν τζαι αντιμετώπιζουν τους μετανάστες αντήλασμε σημαντικά μαθήματα για ευρύτερες πραγματικότητες τζαι τάσεις του καπιταλιστικού κόσμου, εναντίον των μεταναστριών αλλιά τζαι εναντίον μας. Σε τούτο το κείμενο προσπαθούμε να χρησιμοποιήσουμε κάποια που τα μαθήματα τζαι τα εργαλεία της ανάλυσης μας για το μεταναστευτικό για να καταλάβουμε τι μας συμβαίνει σήμερα, όπου μετά που ενάμιση χρόνο σκληρής αυταρχικής πολιτικής η υγειονομική κρίση υποχωρεί (;) μαζί με το κύμα αγώνων που εκφράστηκε μέσα σε τούτο το διάστημα, αφήνοντάς μας όμως τες παρακαταθήκες τους. Παράλληλα, επεκτείνουμε την ανάλυση της κρατικής διαχείρισης της πανδημίας που μας απασχολεί που την άνοιξη του 2020, διαθέσιμη σε ηλεκτρονική τζαι έντυπη μορφή^[1]. Όπως εσημειώναμε στην μπροσούρα Σώματα Φτηνά Σώματα Ξένα^[2],

Για επικοινωνία:

antifanicosia@espiv.net

Για άλλες εκδόσεις, κείμενα & αφίσες:

antifanicosia.espivblogs.net

*στο κείμενο χρησιμοποιούμε το αρσενικό και το θηλυκό γένος εναλλασσόμενα, σε μια προσπάθεια να μην αναπαράγουμε τον κυρίαρχο σεξιστικό λόγο

φωτογραφία εξώφυλλου & αλλιά σκίτσα:
Professor Bad Trip (Gianluca Lerici)

οι επιθέσεις του κράτους ενάντια στις μετανάστριες εν επίθεση σε ολόκληρη την εργατική τάξη. Η κρατική στρατηγική για τη μετανάστευση εφάνερνε τις τάσεις για ούλληδες μας με νέα εργασιακά καθεστώτα βασισμένα στην επισφάλεια, τα οποία αν τζαι είχαν εμφανιστεί πολλά πιο πριν, έγιναν νόμος εν μέσω πανδημίας. Καθόλου τυχαία, ο δρόμος για τις διαδηλώσεις του ως δαμέ τζαι τους αγώνες του χειμώνα '20-'21, άνοιξε το καλοκαίρι του 2020 που το πείσμα τζαι το θάρρος των φυλακισμένων μεταναστών στην Πουρνάρα οι οποίοι εβιώναν την πιο σκληρή πτυχή της υγειονομικής έκτακτης ανάγκης.

Για να γίνει κατανοητή η τωρινή κατάσταση - τζαι αναφερούμαστε στη νέα φάση διαχείρισης της πανδημίας, εν απαραίτητη μια αναλυτική προσέγγιση σε ένα φάσμα γεγονότων που λαμβάνουν χώρα γύρω μας. Γεγονότα που μεταβάλλονται ταχύτατα τζαι σε συνδυασμό με τον καταιγισμό πληροφοριών τζαι προπαγάνδας κράτους τζαι ΜΜΕ καθιστούν δύσκολη τη συγκρότηση της κριτικής που μη-ειδικούς, στην προκειμένη, της εργατικής αντιφασιστικής κριτικής. Εν ανακαλύψουμε την τασινόπιττα, τούτη εν η κατάσταση των τελευταίων θκυό, σχεδόν, χρόνων. Ούλληλα όσα αναφέραμε στο παρελθόν τζαι όσα εννα αναφέρουμε παρακάτω αποτελούν προϊόν συζητήσεων πάνω στις «χρόνιες παθογένειες του ελληνοκυπριακού καπιταλισμού». Αντιλαμβανούμαστε την ανάγκη της συνεχούς μελέτης για απόκτηση εργαλείων απαραίτητων για τη διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης εικόνας για τον κόσμο γύρω μας, με σκοπό να τον αλλιάξουμε. Τούτο το κείμενο εν μια απόπειρά μιας ομάδας που αποτελείται που εργάτες/τριες, φοιτητές/τριες, τζαι άνεργους/ες, να καταλάβει το πως (τζαι με ποιούς όρους) δίηλα που τα αυταρχικά μέτρα πειθάρχησης τζαι της συρρίκνωσης των αστικών ελευθεριών επανήλθε το φάντασμα της κρίσης. Με άλληλα λόγια, εν μια σύντομη αναφορά στο ζήτημα της καπιταλιστικής κρίσης τζαι της συνεπακόλουθης αναδιάρθρωσης, αλλιά τζαι στο πως ο κορωνοϊός επιτάχυνε τούτην

την διαδικασία. Στο πρώτο μέρος, μιλούμε για την κλίμακα της καθημερινότητας, την κρατική διαχείριση της πανδημίας τζαι τζείνο που αντιλαμβανούμαστε ως τη νέα φάση της διαχείρισής μετά τα lockdowns. Στο δεύτερο μέρος, μιλούμε για την ανάδυσση του κράτους έκτακτης ανάγκης. Στο τρίτο μέρος, μιλούμε για την κρίση που πρέπει να διαχειριστεί. Ελπίζουμε τα όσα γράφουμε δαμέ να φανούν χρήσιμα στη συνέχεια των αγώνων τζαι την προσαρμογή τους στα νέα δεδομένα.

[1] antifa λευκosa. *Η πανδημία, η καραντίνα & εμείς: σημειώσεις πάνω στη συγκυρία*. Ειδική ψηφιακή έκδοση διαθέσιμη στο antifanicosia.espinblogs.net. Δες επίσης *prelockdown blues #1 & #2*, σε έντυπη τζαι ψηφιακή μορφή.

[2] antifa λευκosa. *Σώματα φτηνά, σώματα ξένα: η κρατική στρατηγική της μετανάστευσης*. Διαθέσιμο σε έντυπη μορφή τζαι ψηφιακά στο antifanicosia.espinblogs.net

01 Η ΝΕΑ ΦΑΣΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ: ΤΟ SAFEPASS

«Όταν το δάχτυλο έδειχνε το φεγγάρι, ο ηλίθιος εθώρεν το δάχτυλο»

Εν θα αναπαράγουμε τη συζήτηση για την χρησιμότητα ή την επικινδυνότητα των εμβολίων που εκατέκλεισε τον δημόσιο λόγο τους τελευταίους μήνες. Τα εμβόλια έναν ούτε το τέλος του κόσμου, ούτε κάποια συνταγή απειλευθέρωσης που τον ιό: εν ένα πολιτικό τζαι ιατρικό εργαλείο, μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο διαχείρισης της πανδημίας. Το safepass τζαι το πιστοποιητικό εμβολιασμού αποτελούν μια πολιτική συνέχεια της καραντίνας τζαι των απαγορεύσεων που εβίωσαμε τον τελευταίο ενάμιση χρόνο. Εν σημαντικό να πούμε επίσης, πώς ο εμβολιασμός έναν υποχρεωτικός. Το αυταρχικό κράτος που αναδύθηκε μέσα που τη διαχείριση της πανδημίας σπάνια επιβίβηλε διά της βίας: συνήθως χρησιμοποιεί τον φόβο της βίας σε συνδυασμό με τα οφέλη που παρουσιάζονται ως αποτέλεσμα της συναίνεσης στες επιλογές του. Το αυταρχικό κράτος κιντοποιεί τζαι εκβιάζει, αλλήλα το άλλο μισό της διαδικασίας εν η κοινωνική εμπέδωση τζαι προώθηση των διαταγών του, που ούλληλο το πολιτικό φάσμα.

Το πιστοποιητικό εμβολιασμού, η μόνη βίωση, σε βάθος χρόνου, μορφή του safepass για όσες εν ήταν θετικές στον κορωνοϊό, αποτελεί ένα υγειονομικό διαβατήριο. Εν ένα ακόμα παράδειγμα για το πως η κυβέρνηση, μέσω της ιατροκοποίησης της πολιτικής, προσπαθεί να ασκήσει δημόσιο συστηματικό

έλεγχο τζαι να τιμωρήσει ουσιαστικά όσους/ες της εναντιώνονται. Τούτες οι αποφάσεις φυσικά εμπήπουν κάτω που την ομπρέλα της «δημόσιας υγείας», η οποία δικαιολογεί την επιτήρηση της ατομικής ζωής του καθενός. Η υγειονομική στρατηγική του ελληνοκυπριακού κράτους ήταν σκληρά αυταρχική^[1], αφού η υγεία τζαι η καταστολή έγιναν συνώνυμα. Τα μέτρα για την πανδημία ήταν αστυνομικού-στρατιωτικού τύπου, τζαι η αστυνομία ήταν κεντρική στην εφαρμογή τους. Ο κρατικός αυταρχισμός ήταν μια ενδιάμεση λύση σε πρακτικά προβλήματα της υπό-κατάρρευση δημόσιας υγείας, αλλήλα ήταν τζαι ο προάγγελος μιας νέας μορφής κρατικής πολιτικής τζαι διαχείρισης της οικονομικής κρίσης, όπως εννα δούμε παρακάτω. Τα εναλλασσόμενα χαμηλού κόστους μέτρα τύπου rapid test, lockdown sms, safepass ήταν αναμενόμενες αντιδράσεις κρατών μετά που χρόνια νεοφιλελεύθερης πολιτικής. Το γεγονός ότι επιβίβηλουνταν μέσω διαταγμάτων (για τα οποία εμιλήσαμε αρκετά αλλήλου), σηματοδοτεί μια νέα εποχή πολιτικής μεσολάβησης τζαι κρατικής διάρθρωσης.

Όπως τζαι τα κανονικά διαβατήρια/ταυτότητες που διαβεβαιώνουν ότι είσαι πολίτης μιας χώρας, το να μεν έσσιεις safepass εν σημαίνει προφανώς ότι παύεις να υπάρχουν. Γίνεσαι όμως ευάλωτος/η σε έλεγχο τζαι ανάλογη τιμωρία. Στην περίπτωση του διαβατηρίου τούτο μπορεί να σημαίνει φυλάκιση ή απέλαση, στην περίπτωση του safepass πρόστιμο ή

άρνηση εισόδου. Το saferpass δημιουργεί διαφορετικούς βαθμούς πρόσβασης σε διάφορους τομείς της καθημερινής ζωής, ένα σύστημα ιεραρχήσεων, προνομίων τζαι αποκλεισμών – ένα αυταρχικό μοντέλο απαγορεύσεων τζαι εξαιρέσεων των υπάρχοντων ρυθμίσεων των ταξικών σχέσεων. Το γεγονός ότι κάποια χωρίς saferpass εν μπορεί θεωρητικά να πάει supermarket ή να κάτσει σε ένα μαγαζί για μπύρα αποτελεί μια εξαίρεση των προηγούμενων κανόνων, όπου η πρόσβαση είσσιε να κάμει με το αν κρατά λεφτά να πληρώσει. Η καθολικότητα του saferpass τζαι η εφαρμογή του σε χώρους όπως φούρνους τζαι υπεραγορές σημαίνει έναν (έστω τυπικό) αποκλεισμό όσων εν το έχουν για οποιοδήποτε λόγο που βασικές καθημερινές ανάγκες. Παράλληλα, απλοί εργαζόμενοι συμβάλλουν στο διευρυμένο έργο αστυνόμευσης αφού η ευθύνη ππέφτει στην επιχείρηση σε περίπτωση ελέγχου που μπάτσους. Το σουρεαλιστικό της υπόθεσης εν ότι οι παραπάνω έλεγχοι saferpass εκτός χώρων εργασίας εν απλά εικονικοί^[2]. Όταν πάεις σε εστιατόριο, σινεμά, supermarket, όντως μπορεί να σου ζητήσουν να δείξεις saferpass, αλλά εξαιρετικά σπάνια σκανάρουν το QR ή τσιεκάρουν το όνομα, που σημαίνει ότι μπορείς να δείξεις ρηγμένο saferpass ή άλλου ατόμου χωρίς ιδιαίτερο πρόβλημα, ειδικά στους χώρους της καθημερινότητας. Επομένως για την ώρα η διαδικασία του saferpass εν κατά κύριο λόγο προσομοίωση, που αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο να εντατικοποιηθεί ή να δώσει τη θέση της σε κάποια άλλη μορφή ελέγχου του κοινωνικού πεδίου. Ενώ τούτη η κατάσταση παρουσιάζεται σαν το «τέλος» της πανδημίας, εμείς θωρούμε μια δυσοίωνη αρχή...

Λαλούμε πως είμαστε στη δίνη μιας καπιταλιστικής κρίσης, τζαι πως ο καπιταλισμός αναδιρθρώνεται για να αντιμετωπίσει τις κρίσεις του. Οι αλληλαγές στον τρόπο που ζούμε, δουλεύουμε, τζαι καταναλώνουμε εν σημαντικό κομμάτι των αναδιρθρώσεων του ιστορικά. Το saferpass τζαι οι απαγορεύσεις αποτελούν μέρος τούτης της διαδικασίας τζαι τούτων

των αλληλαγών. Η δημιουργική επίλυση των προβλημάτων που προκύπτουν μέσα που τις κρίσεις του καπιταλισμού εν ο τρόπος του να σταθεροποιείται. Στην προκειμένη, μέσα που τη διαχείριση της υγειονομικής κρίσης βιώνουμε την αναδιάρθρωση με θκυο τρόπους. Ο πρώτος εν η μονιμοποίηση της έκτακτης ανάγκης, η στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής μέσα που τις κρατικές υγειονομικές διαταγές. Ο δεύτερος εν η αλληλαγή συνηθειών που κινούνται παράλληλα με τα πεδία κερδοφορίας που μετατοπίζονται, όπως εννα δούμε τζαι πιο κάτω. Το delivery τζαι το Netflix που ανθίσαν μέσα στις καραντίνες συνοδεύκονται που αλληλαγές στα ήθη τζαι στα έθιμα της καθημερινής ζωής. Συγκεκριμένα θωρούμε μια ένταση της ψηφιακά μεσοδιαβημένης εργασίας, κατανάλωσης, τζαι κοινωνικότητας, κάτι που εναρμονίζεται με τις καπιταλιστικές τάσεις οργάνωσης της εργασίας τζαι της ζωής μας, όπως εννα δούμε στο τρίτο μέρος.

Σήμερα, όπως πάντα, η δημιουργία ιεραρχιών τζαι διαφορών, ο καταμερισμός εργασίας, η παραγωγή διαχωρισμών, εν εγγενή συστατικά της καπιταλιστικής εξέλιξης – τζαι εγγράφονται μέσα στη διαδικασία αναδιάρθρωσης που βιώνουμε σήμερα. Εγράψαμε πριν χρόνια πως οι μετανάστριες εργάτριες χωρίς χαρκιά σηματοδοτούν τον πάτο της ταξικής κοινωνίας. Η παρανομοποίηση τους σημαίνει την παρανομία της ύπαρξης τους μέσα σε έναν γεωπολιτικό χώρο, τζαι τον μόνιμο φόβο σύλληψης τζαι απέλασης. Η μεταναστευτική πολιτική εν μια πολιτική απαγόρευσης της ίδιας της ύπαρξης των μεταναστών, τζαι ο μόνιμος κίνδυνος κατολίσθησης στην παρανομία ακόμα για όσους/ες έχουν χαρτιά. Κατά συνέπεια εν μια πολιτική οργάνωσης της παράνομης τζαι νόμιμης ξένης εργατικής δύναμης (αλλά τζαι καθορισμού των ισορροπιών νομιμότητας-παρανομίας ανάλογα με τις συνθήκες). Το κράτος, για λογαριασμό των αφεντικών, οργανώνει την εκμετάλλευση μεταναστών με ή χωρίς χαρτιά. Η μεταναστευτική πολιτική λειτουργεί σε πολλή επίπεδα τζαι πολλούς χώρους, που την φυλακή της Μεσόγειας ως

τη σκληρή γραφειοκρατία της διαδικασίας για παροχή ασύλου, δημιουργώντας τεχνητά ένα διαχωρισμένο κομμάτι της εργατικής τάξης ιδιαίτερα ευάλωτο στην αστυνομική διαχείριση τζαι την εργατική εκμετάλλευση. Χωρίς καμιά πρόθεση σύγκρισης στην ένταση ή την ιδεολογική επένδυση που το συνοδεύει, το saferpass σκιαγραφεί μια παρόμοια διαδικασία διαχωρισμού τζαι δημιουργίας χώρων «παρανομίας» υπό την επίβλεψη της αστυνομίας. Η πολιτική απαγόρευση ενός κομματιού της εργατικής τάξης σαν τρόπος άσκησης εξουσίας βρίσκει νέους τρόπους εφαρμογής στη διαχείριση της πανδημίας. Παράλληλα, ο φόβος του Άλλου, σαν κάτι βρώμικο ή μοιχισματικό εν κάτι που επίσης συνδέεται με την κοινωνική αντίληψη του «μεταναστευτικού». Βέβαια, η κρατική διαχείριση της πανδημίας στρέφεται ήδη σφοδρότατα ενάντια στους μετανάστες τζαι τις μετανάστριες με τραμπουκισμούς που μπάτσους για μάσκες στον δρόμο, μεταφορές αιτητών ασύλου χωρίς τη θέληση τους που τους χώρους διαμονής τους στην Πουρνάρα για απροσδιόριστο χρόνο, σκλήρυνση της συνοριακής επιτήρησης με υγειονομικές αφορμές. Εντωμεταξύ οι μετανάστριες αρχικά εν αποτελούσαν καν μέρος της προσπάθειας καθολικού εμβολιασμού, αφού εν αποτελούν μέρος του εθνικού σώματος που χρήζει προσοχής τζαι φροντίδας που το κράτος.

Η κατάσταση εξαίρεσης τζαι οι αποκλεισμοί με βάση το saferpass εν κάτι που μας απασχολεί, ιδιαίτερα όσο φαίνεται πως οι αποκλεισμοί πέραν που τη «ψυχαγωγία» επεκτείνονται τζαι σε δομές υγείας τζαι εργασιακά περιβάλλοντα, τζαι νομιμοποιούνται κοινωνικά. Μετά που ένα χειμώνα τζαι μίαν άνοιξη διαδηλώσεων τζαι αγώνων, είδαμε το καλοκαίρι με αφορμή το saferpass τζαι κυρίως τα εμβόλια, μια ταύτιση του αριστερού λόγου με τον κρατικό. Συγκεκριμένα, εταυτίστηκε για θέματα ατομικής τζαι κοινωνικής ευθύνης όσο αφορά το σώμα τζαι την υγεία σε σχέση με τον κορωνοϊό. Τα κινήματα τζαι η αριστερά, μετά που μια μακροχρόνια καπιταλιστική επέλαση φαντάζουν ανήμπορα να εκφράσουν κάποιο απελευθερωτικό

πρόταγμα, επιμένοντας σε μια λογική (αριστερής πάντα) διαχείρισης του πλοίου που βυθίζεται. Στην αρχή της πανδημίας, ανά το παγκόσμιο, πολλά αριστερά κόμματα τζαι ομάδες του αντιεξουσιαστικού χώρου εστηρίξαν ενεργά ή παθητικά τα lockdowns λόγω της παντοδυναμίας του τρόμου απέναντι στον ιό. Σήμερα ασπάζονται τα εμβόλια ως τη μέγιστη πράξη αντίστασης τζαι κοινωνικής αλληλεγγύης. Τούτη η στάση αποσιωπεί το γεγονός πως η διαχείριση της υγειονομικής κρίσης εν κομμάτι του αδυσώπητου ταξικού πολέμου που μαίνεται εναντίον μας.

Το κράτος προσπερνά τις εγγενείς αβεβαιότητες των επιστημονικών μεθόδων τζαι προωθά την επιστήμη ως μια μεταφυσική τζαι συνάμα μονολιθική οντότητα που εκπροσωπείται που μίαν επιδημιολογική ομάδα, η οποία παράγει μίαν απόλυτη Αλήθεια την οποία πρέπει να εμπιστευτούμαστε τυφλά. Σύμφωνα με τούτη την αντίληψη η πανδημία τζαι η διαχείρισή της εν «ουδέτερα» γεγονότα που συμβαίνουν εκτός των διαδικασιών της καπιταλιστικής εξέλιξης, τζαι η υποστήριξη τούτης της πίστης που τα αριστερά αδρανοποιεί (για ακόμα μια φορά) ριζοσπαστικές προσπάθειες για αντίσταση στον κρατικό αυταρχισμό. Η θέση τούτη έσσει κάποια ιστορία: αρχικά ως πίστη στην αναπόφευκτη πτώση του καπιταλισμού μέσα που την τεχνολογική πρόοδο, τζαι, μετά τον Β παγκόσμιο πόλεμο σαν πεποίθηση πως οι τεχνολογικές εφευρέσεις εν ουδέτερες, στα χέρια «καλών» σοβιετικών ή «κακών» δυτικών. Η πίστη στην επιστήμη πάντως ενώνει. Η σύμπτυξη αντικρουόμενων πολιτικών τάσεων στην αγκαλιά του κράτους-πατέρα-τιμωρού αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, όπως εφάνηκε που την φανατική υποστήριξη «των μέτρων» που τα αριστερά τζαι στην πρώτη καραντίνα. Η αφηρημένη εναντίωση στον αυταρχισμό παράλληλα με τη συναίνεση στην κρατική έκτακτη ανάγκη τζαι «τα μέτρα», έτσι γενικά, δείχνουν πως ενίοτε η αριστερή ή αντιεξουσιαστική οπτική εν αδιαχώριστη που την κρατική/καπιταλιστική τζαι τον

μilitarισμό της, ενάντια στα συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Που την άλλη, οι διαδηλώσεις αντιεμβολιαστών, με έντονο θρησκευτικό τζαι πατριωτικό στοιχείο εν τζαι σημάδι των καιρών μας, αλλη τζαι κομμάτι των ενδοκρατικών τζαι ενδοκαπιταλιστικών συγκρούσεων για το ζήτημα της υγειονομικής διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης. Για παράδειγμα, οι κρατικές ρυθμίσεις που ευνοούν το ξενοδοχειακό κεφάλαιο αλλη έφερναν σε δύσκολη θέση μικρομαγαζάτορες συνθισμένους σε πολλή καλύτερη κρατική αντιμετώπιση, εδημιούργησαν εντάσεις που εφανήκαν τζαι στον δρόμο τζαι στες εκλογές. Η επιλογή της Ιεράς Συνόδου να στηρίξει την κρατική διαχείριση ήρτε αντιμετώπη με τον «ανάρτη» Μόρφου τζαι την προσπάθειά του να ανελιχθεί. Εντωμεταξύ, η προλιταριοποίηση κομματιών της μεσαίας τάξης συμβάλλει σε πολιτικές συμμαχίες που προσπαθούν να ανακτήσουν τις χαμένες αξίες της παραδοσιακής δεξιάς (πατρίς-θρησκεία-οικογένεια), που βρίσκουν εύκολο πάτημα στες αντιεμβολιαστικές εκδηλώσεις τζαι την «απολίτικη» στάση τους. Επίσης, μέσα σε τούτες τις διαδηλώσεις εκφράζονται (συχνά μέσα που εθνικιστικές, θρησκευτικές, αντισημίτικες διαστρεβλώσεις) τζαι τα υλικά συμφέροντα πολλών εργατών τζαι εργατριών (αλλη τζαι μικρών αφεντικών) που θέλουν να μείνουν ανοικτές οι δουλειές τους για να μιν χάσουν τον μισθό τους ή μέρος του αλλη τζαι να έχουν πρόσβαση στην κατανάλωση, την εκπαίδευση κτλ ανεξαρτήτως εμβολιαστικής κατάστασης. Παράλληλη με τούτες τις διαδηλώσεις (τζαι όι τυχαία, λαλούμε εμείς) θωρούμε τζαι μια πιο έντονη φασιστική παρουσία στους δρόμους. Νέες μορφές (ακρο)δεξιάς εμφανίζονται παγκόσμια, είτε παρακλάδια του alt-right είτε πιο θολές καταστάσεις μέσα στες διαδηλώσεις αντιεμβολιαστών. Με αφορμή τούτη την κινητικότητα, πιάνουν θάρρος τζαι οι παραδοσιακές μορφές φασιστικής/εθνικιστικής έκφρασης, τα ακροδεξιά οπαδικά σύνολα τζαι οι γκρούπες των (κοινοβουλευτικών τζαι μη) νεοναζί.

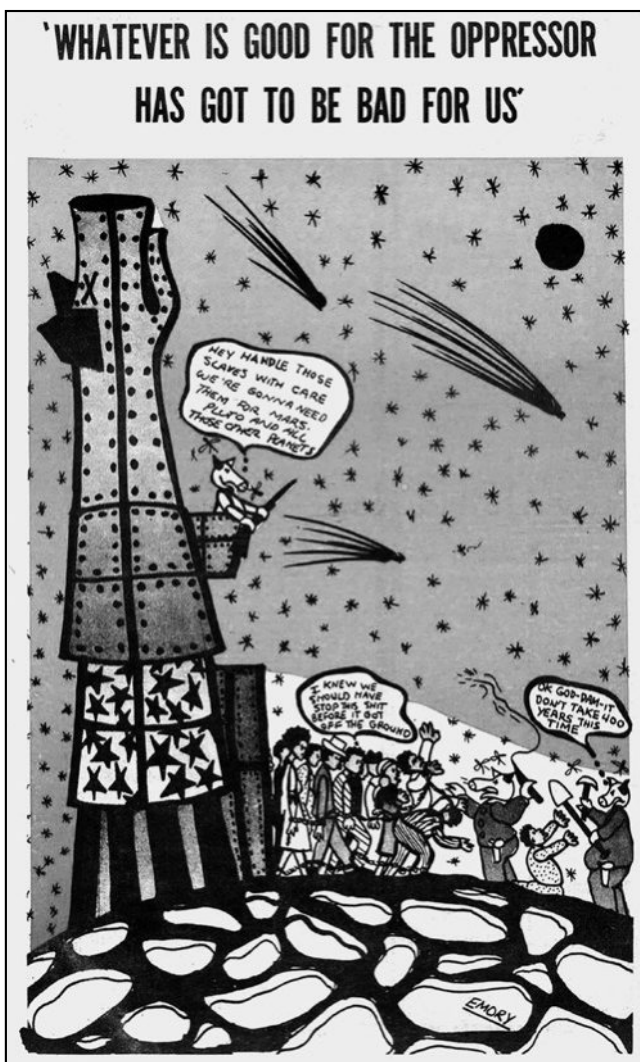
Η ατομική στάση πάνω στο ζήτημα του εμβολιασμού τζαι η πολιτικοποίησή της αποκτά διαστάσεις ανόμοιες με πολλή άλλες χώρες. Στην Κύπρο είδαμε πολλή έντονα τη δημιουργία θκυο φαντασικά ομοιόμορφων στρατοπέδων υπέρ τζαι κατά των μέτρων, των εμβολίων, του safe-pass. Τούτο αναδεικνύει τζαι το επίπεδο της πολιτικής συζήτησης στες μέρες μας, τζαι τη δυσκολία παραγωγής σκέψης τζαι λόγου που να μιν ταυτίζεται με καρικατούρες ψεκασμένου αντιεμβολιαστή ή αφέκαστου οπαδού του saferpass. Τζαι οι θκυο απόψεις εκφράζονται σαν θρησκευτικό δόγμα, είτε με πίστη στην επιστήμη τζαι την κυβέρνηση, είτε με πίστη σε ηγετίσκους διάφορων χρωμάτων. Το κράτος εννοείται διατηρεί τον ρόλο του ως διαρρυθμιστής της κοινωνικής ζωής τζαι των κοινωνικών σχέσεων σε μια μόνιμα εμπόλημη κατάσταση απέναντι σε έναν αόρατο εχθρό, αλλη τζαι απέναντι σε έναν υποτιθέμενο ορατό: το αντιεμβολιαστικό κίνημα. Το κίνημα που εν ο πιο κατάλληλος «εχθρός», στα μέτρα της κυβέρνησης, υπό την ηγεσία του βαθέως κράτους της εκκλησίας μαζί με έκπτωτα κομμάτια του κράτους, του κεφαλαίου τζαι των προσοδικών σχέσεων (βλέπε διαφθορά) σε κρίση.

Εν θα ιεραρχήσουμε τους τρόπους που υπάρχουν για να διαχειριστούμε την κατάσταση τζαι εν θα δεχτούμε αποκλεισμούς με βάση το στάτους εμβολιασμού. Το σημαντικό για μας ένεν η επιλογή του να εμβολιαστείς ή όι, αλλη το τι μορφές διακυβέρνησης στήνονται στην πλάτη τούτης της διαδικασίας, με την σιωπηλή (ή τζαι πολλή ηχηρή) συγκατάθεση κομματιών της αριστεράς τζαι της αντιεξουσίας. Μια παλιά αφίσα που εσεχέδιασε ο Emory Douglas για λοαρκασμό των Μαύρων Πανθήρων έγγραφε: «οτιδήποτε εν καλό για τον καταπιεστή εν κακό για μας». Εν τούτη τη συνείδηση του ταξικού συνόρου τζαι των ψευτοδιαχωρισμών τζαι ψευτοδιλημμάτων που παράγει, την ταξική συνείδηση, που πρέπει να ανακτήσουμε αν θέλουμε να καταλάβουμε τι γίνεται τζαι να ξεκινήσουμε να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας στη νέα φάση διαχείρισης

της πανδημίας τζιαι του ταξικού πολέμου. Εμβολιασμένοι τζιαι ανεμβολίαστοι μαζί. Όπως πάντα όμως, η κρατική πειθώ (τζιαι τα μέτρα της) ένεν ούτε καθολική, ούτε άθραυστη. Οι μικρές στιγμές απειθαρχίας του καλοτζιαιρικού, κινηματικές ή μη, με τες underground hip-hop συναυλίες ή τες μαζώξεις σε παραλίες όπου κανέναν εν θα ελέγξει το safepass σου, εννα βρουν νέους τρόπους έκφρασης μέσα στην καθημερινότητά μας.

[1] Την ώρα που ετοιμάζουμε το κείμενο για τύπωμα, φαίνεται πως οι έλεγχοι του safepass αναβαθμίζονται με υποχρεωτική χρήση app που επιχειρήσεις, ευκολύνοντας το δεύτερο επίπεδο ελέγχων της αστυνομίας...

[2] Gregoris Ioannou. *Authoritarianism masking incompetence? The case of the Republic of Cyprus*. Προσβάσιμο στο opendemocracy.net. Χρήσιμες επίσης οι καταγραφές του cyfootnotes.blogspot.com.

02 ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ & ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ

Η παράδοση των καταπιεσμένων μας διδάσκει ότι η «κατάσταση έκτακτης ανάγκης» που ζούμε τώρα δεν είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας. Πρέπει να κατορθώσουμε να συλλάβουμε την ιστορία έχοντας αυτή την επίγνωση. Τότε θα διαπιστώσουμε καθαρά ότι αποστολή μας είναι να δημιουργήσουμε μια πραγματική κατάσταση έκτακτης ανάγκης και έτσι θα βελτιωθεί η θέση μας στον αγώνα κατά του φασισμού. Ένας λόγος που ο φασισμός έχει μια ευκαιρία είναι γιατί, στο όνομα της προόδου, αντιμετωπίζεται από τους αντιπάλους του σαν ιστορικό μέτρο. Η έκπληξη για το πως τα πράγματα που ζούμε είναι «ακόμα» και στον εικοστό αιώνα δυνατά, δεν είναι φιλοσοφική. Δεν είναι η απαρχή μιας γνώσης - εκτός κι αν πρόκειται για τη γνώση πως η αντίληψη της ιστορίας από την οποία κατάγεται δεν ευσταθεί.
- Walter Benjamin. Θέσεις για τη Φιλοσοφία της Ιστορίας, 1940

Η συγκρότηση ενός καθεστώτος έκτακτης ανάγκης σημαίνει τη συγκρότηση ενός πολιτικά υβριδικού μορφώματος που καλείται να αντιμετωπίσει τις «έκτακτες συνθήκες» τζαι να αποκαταστήσει την υπό απειλή καπιταλιστική κανονικότητα, ακόμα τζαι εάν για τούτο τον σκοπό, χρειαστεί να άρει τη συνταγματική, καπιταλιστική «νομιμότητα». Ιστορικά, τούτη η διαδικασία συνδέεται με γεγονότα που θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο την λεγόμενη «εθνική ασφάλεια» τζαι το «δημόσιο συμφέρον» (πχ. πόλεμος, εμφύλιος, ένοπλη αντικαθεστωτική εξέγερση, φυσική καταστροφή). Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης έναν κάτι καινούριο: εν

κομμάτι της ιστορίας των καταπιεσμένων τζαι της καταπίεσης της ίδιας. Σε πλανητική κλίμακα, ακολουθώντας την τροχιά της υγειονομικής κρίσης τζαι τις έκτακτες ανάγκες που της έστρωσαν τον δρόμο φτάνουμε αργά ή γρήγορα στις 11 Σεπτεμβρίου 2001: το θεαματικό, πολεμικό, μέγα-γεγονός. Σε συνδυασμό με τις βόμβες στα μετρό του Λονδίνου τζαι της Μαδρίτης το 2004 τζαι το 2005, η πτώση των δίδυμων πύργων άλλαξε το τι σημαίνει πόλεμος, τι σημαίνει εχθρός τζαι κυρίως τι σημαίνει ασφάλεια.

Ο τρομοκράτης, ο νέος τύπος εχθρού, εδριατυμπάνιζαν οι αντιτρομοκρατικές, έναν σταθερό τζαι προβλέψιμο όπως οι παλιού τύπου εχθροί προηγούμενων συρράξεων. Εν βρίσκεται κάπου μακριά, εν φορεί παραλλαγές - ζει ανάμεσά μας, στην πόλη μας, καπνίζει τα ίδια τσιγάρα με μας. Τζαι υπάρχει πάντα η πιθανότητα να χτυπήσει. Ένας σύντομος διάλογος στο τελευταίο James Bond περιγράφει γλαφυρά πώς αντιλαμβάνονται οι αντιτρομοκρατικές (αλλά τζαι οι κοινωνίες) τους εχθρούς: «παλιά μπορούσες να καλέσεις τον εχθρό για συνάντηση, να τον κοιτάξεις κατάματα... πλέον ο εχθρός αιωρείται στην ατμόσφαιρα». Οι νέου τύπου εχθροί εν ρευστοί, δυναμικοί, ένα πεδίο σχέσεων τζαι πιθανοτήτων - ένα σύμπτωμα του αστικού πεδίου τζαι των ίδιων των καπιταλιστικών συσχετισμών. Αντιμετωπίζονται προληπτικά που το ίδιο το κράτος που τους καθορίζει ως (πιθανούς) εχθρούς, καθιστώντας την πόλη το νέο πεδίο μάχης, τον χώρο δράσης του στρατο-αστυνομικού συμπλέγματος τζαι της

αντιτρομοκρατίας. Οι πιθανοί τρομοκράτες εν οι αόρατοι εχθροί πριν τον Αόρατο Εχθρό του covid-19. Τούτη η εννόηση του τρομοκράτη-εχθρού εσυνοδεύτηκε που μια σύγκλιση της δημόσιας ασφάλειας με τη στρατιωτική δράση, δημιουργώντας μια γκρίζα ζώνη ανάμεσα στην «υψηλής έντασης αστυνόμευση» τζιαι τον «χαμηλής έντασης πόλεμο»^[1]. Μέσα σε τούτη τη συνθήκη, ο covid-19 εν ήταν η πρώτη ασθένεια που έσπειρε τον πανικό: SARS, γρίπη των χοίρων, γρίπη των πουλερικών, ebola αλλά τζιαι κρατικές τζιαι μνητιακές ανησυχίες για ασύμμετρο βιολογικό πόλεμο... Όπως είδαμε, οι πληθυσμοί ήταν ήδη εκπαιδευμένοι στην έννοια του αόρατου εχθρού, της ασύμμετρης απειλής. Ακόμα τζιαι στο επίπεδο της γλώσσας, ο covid-19 εν ένα πολεμικό γεγονός. Η διαχείριση της πανδημίας τζιαι η ανάδυση του αυταρχικού κράτους λοιπόν συνδέονται με την εξέλιξη της κατάστασης έκτακτης ανάγκης (τζιαι των πτυχών της καπιταλιστικής εξέλιξης που εκφράζονται μέσα που πολέμους τζιαι γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς) στες αρχές του 21ου αιώνα.

Για να καταλάβουμε τούτες τες εξελίξεις στην Κύπρο, πρώτα πρέπει να αντιληφθούμε ότι το κράτος της κυπριακής δημοκρατίας διαχειρίζεται μια μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης που το 1963, μετά το πραξικόπημα της ελληνοκυπριακής ηγεσίας του σε βάρος των τουρκοκυπρίων εταίρων της. Η απειλή του Αττίλα τζιαι η μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης τζιαι εθνικής ενότητας συνιστά μια βολική, για το κεφάλαιο, κατάσταση, αφού ούλλα μπορούν να μπουν κάτω που το χαλάκι της τουρκικής απειλής. Οι «παλιού τύπου» εχθροί του κράτους, σύμφωνα με όσα αναφέραμε πουπάνω, φυσικά εν η Τουρκία τζιαι το «ψευδοκράτος». Οι «νέου τύπου» εχθροί (πριν τον ιό) εν οι μετανάστες: ως πιθανοί τρομοκράτες του ISIS, ως πιθανοί εγκληματίες, ως αιτητές ασύλου που τρων δημόσιο χρήμα, ως ξένοι που κλέφκουν τες δουλειές των ντόπιων. Η διαχείριση του μεταναστευτικού βέβαια συνδέεται τζιαι μεσολαβείται που τον ανταγωνισμό με την Τουρκία, αφού ο χώρος της πράσινης γραμμής συνιστά σημείο συνάντησης εξωτερικής τζιαι μεταναστευτικής πολιτικής. Τον χειμώνα του '19, λλιούς μήνες πριν το ξέσπασμα του covid-19 τζιαι τα lock-

down, είδαμε το ελληνοκυπριακό κράτος να στέλλει μπάτσους τζιαι στρατό σε θεαματικά ρατσιστικές, «αντιτρομοκρατικές» περιπολίες στο κέντρο της Λευκωσίας. Τούτη ήταν η συμβολική τζιαι υλική επικύρωση των όσων λαλούμε για τον χώρο της πόλης σαν το νέο πεδίο μάχης, τζιαι το προοίμιο για την σκληρή, κατασταλτική διαχείριση της πανδημίας. Μια διαχείριση που σήμανε την μετατόπιση του «ύποπτου» που τα persons of interest των αντιτρομοκρατικών στο σύνολο των πιθανών φορέων του ιού, το σύνολο του πληθυσμού.

Το ελληνοκυπριακό καπιταλιστικό κράτος –τζιαι κάθε καπιταλιστικό κράτος– βασίζεται σε ένα κατ' εικόνα τζιαι καθ' ομοίωση σύνταγμα που προστατεύει (τζιαι ταυτόχρονα πηγάζει που) την καπιταλιστική σχέση. Σε περιόδους έκτακτης ανάγκης θωρούμε στη σύγκρουση μεταξύ τους την ξεκάθαρη προτεραιότητα της καπιταλιστικής κανονικότητας έναντι της νομιμότητας: την ανάγκη του να διασφαλιστεί η λειτουργία του καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής ακόμα τζιαι αν χρειαστεί να αμφισβητηθεί η συνταγματική τάξη. Τα όσα επεριγράψαμε στο πρώτο μέρος για τη διαχείριση της πανδημίας τζιαι τον κρατικό αυταρχισμό αποτελούν, ακριβώς, μιαν αναμενόμενη παρέκκλιση που τη νομιμότητα για χάρη της κανονικότητας, μέσα στο πλαίσιο του μόνιμου πολέμου ενάντια σε ορατούς τζιαι αόρατους εχθρούς. Μέσα σε τούτες τες συνθήκες, το κράτος, η κυρίαρχη πολιτική μορφή του κεφαλαίου, εν μπορεί παρά να λαμβάνει μια υβριδική, εν μέρει δημοκρατική τζιαι εν μέρει αυταρχική μορφή. Εάν όντως η αστική δημοκρατία τζιαι η μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης συνυπάρχουν, εν διότι οι κανόνες δικαίου ερμηνεύονται πάντα ελαστικά, με γνώμονα την εξασφάλιση της απρόσκοπτης λειτουργίας της καπιταλιστικής μηχανής, στον αιώνα τον άπαντα, τζιαι την έκβαση της ταξικής πάλης εις βάρος μας. Στο παλιό σύνθημα «ούτε φασισμός ούτε δημοκρατία» η εποχή μας φαίνεται να απαντά: «τζιαι φασισμός, τζιαι δημοκρατία».

[1] Φιλιππίδης Χ. *Μικροί πόλεμοι σε μεγάλες πόλεις*. Εκδόσεις των Ξένων. Δες επίσης: *antifa fleukosa*. Για την στρατιωτικοποίηση της Λευκωσίας, περιοδικό *antifa TROPICAL #2*

03 Η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ & ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Όπως εξαναείπαμε, εν αντιλημβανούμαστε την υγειονομική τζαι την οικονομική κρίση σαν ανεξάρτητα φαινόμενα, αλλήλ μάλλον φαινόμενα σε αμφίδρομη σχέση. Εν ευρέως γνωστό ότι πλήθος ιογενών λοιμώξεων, όπως τζαι η λοίμωξη που προκαλείται που τον κορωνοϊό SARS-CoV-2, εν αποτέλεσμα του ιστορικού κύκλου της εξημέρωσης των ζώων που τους ανθρώπους τζαι κατ'επέκταση του καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής^[1]. Επίσης, εν ξεκάθαρο που την ιστορία του καπιταλισμού ότι οι οικονομικές κρίσεις ένεν τυχαία γεγονότα, αλλήλ αναπόσπαστο κομμάτι της καπιταλιστικής εξέλιξης. Οι οικονομικές κρίσεις πηγάζουν που τες δομικές αντιφάσεις του καπιταλισμού, που το γεγονός ότι για χάρη του κέρδους παράγουμε παραπάνω απ' ότι μπορεί να καταναλωθεί.

Τα εμπορεύματα στον καπιταλισμό εν παράγονται με γνώμονα την αξία χρήσης αλλήλ την ανταλλακτική αξία. Δηλαδή, η προτεραιότητα της παραγωγής ένεν η κάλυψη κοινωνικών αναγκών αλλήλ η άντληση κέρδους. Η ανάπτυξη της παραγωγής ένεν αποτέλεσμα των ανθρώπινων αναγκών, αλλήλ του ανταγωνισμού μεταξύ των καπιταλιστών που απαιτεί την διαρκή αύξηση του κεφαλαίου τους, τζαι της δυνατότητας του καπιταλισμού να απορροφά τους κραδασμούς που προκαλούν οι κρίσεις τζαι οι αγώνες μας. Σκοπός των κοινωνικών σχέσεων του κεφαλαίου τζαι της εργασίας με εν το κέρδος, που μεταφράζεται σε

αέναν συσσώρευση κεφαλαίου τζαι αναπαραγωγή της καπιταλιστικής ταξικής εξουσίας. Άμεσος στόχος των ατομικών καπιταλιστών εν να αυξήσουν την παραγωγικότητα τζαι την αποδοτικότητα μηχανών τζαι εργατών σε σχέση με τους πόρους που χρησιμοποιήθηκαν ώστε να πετύχουν ψηλότερα ποσοστά κέρδους. Σε τούτο το πλαίσιο, η τεχνολογία εν μια συγκεκριμένη σχέση με την φύση, ρευστή τζαι δυναμική, με συγκεκριμένη κατεύθυνση μέσα στον υφιστάμενο κόσμο, η οποία αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο παράγονται τζαι αναπαράγονται οι κοινωνικές/παραγωγικές σχέσεις τζαι οι πνευματικές αναπαραστάσεις που πηγάζουν που τούτες.

Στον εικοστό αιώνα είδαμε θκυο κεντρικές τάσεις της καπιταλιστικής εξέλιξης. Η πρώτη εν η ανάπτυξη της νεκρής εργασίας (κεφάλαιο) στο μέγιστο δυνατό τζαι η μείωση της ζωντανής εργασίας (εργάτες/τριες) στο ελάχιστο, μέσω της χρήσης νέων μηχανών στα εργοστάσια τζαι οι μόνο. Η δεύτερη εν η εξάπλωση του ελέγχου που το εργοστάσιο σε ολόκληρο το κοινωνικό πεδίο. Ας τες εξετάσουμε ξεχωριστά:

1) Η τεχνολογική αναδιάρθρωση εν η χρήση μηχανών για να αλλιάξουν οι όροι τζαι οι τρόποι εργασίας. Τον 19ο τζαι 20ο αιώνα για παράδειγμα η έλλευση των μηχανών στα εργοστάσια σήμανε την εξαφάνιση των εξειδικευμένων τεχνιτών που είχαν έλεγχο πάνω στην παραγωγή τζαι την εμφάνιση

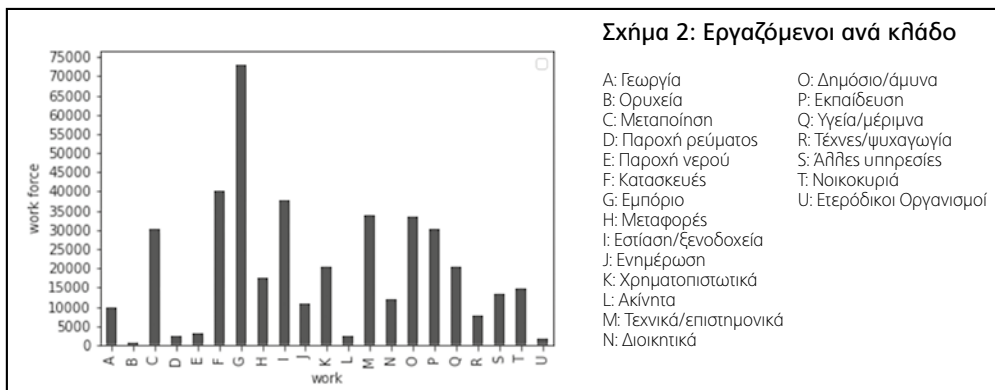
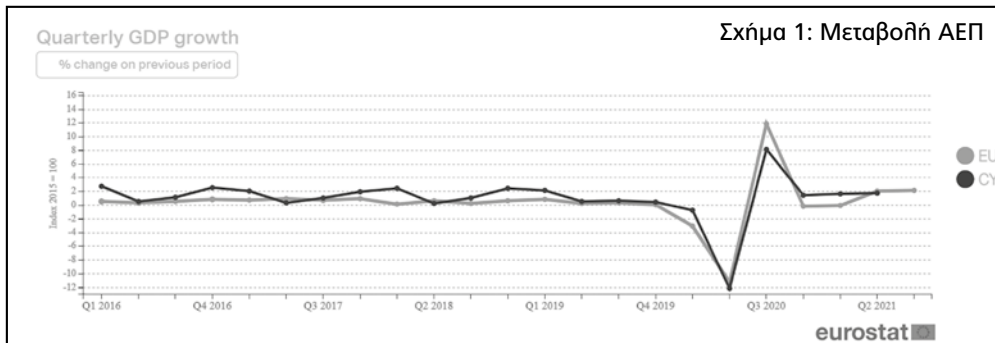
του εργάτη-μάζα της αλυσίδας παραγωγής υπό τον έλεγχο των αφεντικών τζαι των επιστατών. Οι μηχανές βέβαια εν μπορούν να αντικαταστήσουν πλήρως τες εργάτριες, αφού εν η εκμετάλλευση της ανθρώπινης εργασίας που παράγει το κέρδος. Η διαδικασία που περιγράφουμε εν επώδυνη συχνά: συντελείται μέσα που κρίσεις, συγκρούσεις, πολέμους, αναδιαρθρώσεις κτλ. Στην τεχνολογική ανανέωση εν συμμετέχουν μόνο οι ιδιώτες καπιταλιστές αλλιά τζαι το κράτος που αναλαμβάνει μεγάλο μέρος της έρευνας τζαι ανάπτυξης νέων τεχνολογιών για στρατιωτικούς τζαι αστυνομικούς σκοπούς, αλλιά τζαι για σκοπούς οργάνωσης της διοίκησης του κράτους, του χρηματοπιστωτικού συστήματος, της αγοράς τζαι της αναπαραγωγής της εργασιακής δύναμης. Σε γενικές γραμμές, οι νέες τεχνολογίες τζαι οι νέες μηχανές αποσκοπούν (τζαι) στη μείωση του εργατικού ελέγχου στην παραγωγή αλλιά τζαι την καλύτερη επιτήρηση της.

2) Παράλληλα, βλέπουμε μέσα στον 20ο αιώνα την διεύρυνση του καπιταλιστικού ελέγχου σε ολόκληρο το κοινωνικό πεδίο, τζαι όι μόνο στο εργοστάσιο τζαι την παραγωγή. Η μαζική παραγωγή που επέτρεπε η χρήση μηχανών μέσα στα εργοστάσια έφερε μαζί της την ανάγκη για μαζική κατανάλωση. Τα προϊόντα εν επαράγονταν πλέον για να αγοραστούν που άλλλους καπιταλιστές αλλιά που το σύνολο της ταξικής πυραμίδας, γεννώντας την αναγκαιότητα να αναδιοργανωθεί ο κόσμος έτσι ώστε να γίνει εφικτή η μαζική κατανάλωση, προϋπόθεση για την κερδοφορία της μαζικής παραγωγής. Ο νέος κόσμος ονομάστηκε που κάποιες «κοινωνικό εργοστάσιο», υπονοώντας ότι τζείνο που εσηματοδοτούσε πριν το εργοστάσιο, ο χώρος εργασίας ως ο κατ'εξοχήν χώρος της καπιταλιστικής εξουσίας, πλέον βρίσκεται παντού με την μαζική κατανάλωση. Τούτη η διαδικασία εν δεμένη με το κράτος πρόνοιας που αναδύθηκε στα μέσα του προηγούμενου αιώνα: τα δημόσια νοσοκομεία, τα σχολεία, την οργάνωση του κράτους όπως την ξέρουμε. Η δημόσια υγεία τζαι η εκπαίδευση εν ήταν μόνο αποτέλεσμα

διεκδικήσεων αλλιά τζαι εργαλεία βοηθητικά τζαι στην παραγωγή τζαι στον έλεγχο των εργατριών. Τα σχολεία τζαι τα νοσοκομεία επαρείχαν την αναγκαία κατάρτιση τζαι εδίατηρούσαν ένα ικανοποιητικό επίπεδο υγείας, ώστε η αλυσίδα παραγωγής να έσσει εργάτες τζαι εργάτριες υγείς τζαι με τες απαραίτητες γνώσεις. Κάτω που το νεοφιλελεύθερο μοντέλο, παράλληλα με την διεύρυνση του ελέγχου, είδαμε τζαι την απόπειρα απόσυρσης κράτους τζαι κεφαλαίου που τες προηγούμενες δεσμεύσεις τους στο κράτος πρόνοιας με ιδιωτικοποιήσεις, μειώσεις χρηματοδότησης κοινωνικών παροχών, απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, ελαστικοποίηση της εργασίας.

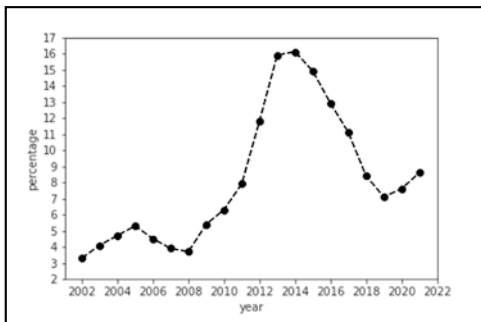
Αναλύοντας τούτες τες θκυο τάσεις της καπιταλιστικής εξέλιξης, μπορούμε να φκάλουμε κάποια χρήσιμα συμπεράσματα. Η αναδιάρθρωση που ανταποκρίνεται στην υγειονομική τζαι οικονομική κρίση που βιώνουμε έσσει να κάμει τζαι με την εισαγωγή νέων τεχνολογιών, τζαι με τον ανθρώπινο παράγοντα τζαι την επέκταση του ελέγχου πάνω του. Η σημερινή αναδιάρθρωση βασίζεται στις έξυπνες τεχνολογίες που αναπτύχθηκαν τα τελευταία χρόνια, τες πλατφόρμες παροχής υπηρεσιών, αλλιά τζαι τες αλληλαγές στους τρόπους με τους οποίους δουλεύουμε τζαι καταναλώνουμε. Στο πεδίο της εργασίας μας τούτο σημαίνει αυξημένη ανάγκη για ψηφιακές γνώσεις, χρήση υπολογιστών τζαι software. Στο πεδίο της κατανάλωσης σημαίνει άνοδος των πλατφόρμων υπηρεσιών συχνά σε αντιδιαστολή με τα συμφέροντα ανταγωνιστών τους, όπως η δραστηριότητα στον κλάδο της εστίασης, όπου το delivery μεσουρανάει σε αντίθεση με το παραδοσιακό εστιατόριο.

Εστιάζοντας τώρα στο κυπριακό παράδειγμα, η παρακάτω απεικόνιση της μεταβολής του πραγματικού ελληνοκυπριακού ΑΕΠ [Σχήμα 1] εν ως έναν βαθμό ενδεικτική για την μακροοικονομική εξέλιξη της ντόπιας οικονομίας τα τελευταία χρόνια.

Περιγράφουμε εν συντομία, μια ανατομία του ελληνοκυπριακού οικονομικού, παραγωγικού μοντέλου, με βάση στοιχεία της στατιστικής υπηρεσίας του 2019: με μέσο όρο έτους περίπου 420,000 εργαζομένους, οι οποίοι αποτελούν το 63% του συνόλου του πληθυσμού άνω των 15 ετών, το 17.5% εργάστηκε στο εμπόριο τζαι την επισκευή μηχανοκίνητων οχημάτων, το 9.6% στις κατασκευές, το 9% στις υπηρεσίες παροχής καταλύματος τζαι εστίασης, το 8.1% σε επαγγελματικές, επιστημονικές τζαι τεχνικές δραστηριότητες, το 8.1% στην δημόσια διοίκηση, άμυνα τζαι υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, το 7.3% στην εκπαίδευση, το 7.3% στη μεταποίηση, το 4.9% στις χρηματοπιστωτικές τζαι ασφαλιστικές δραστηριότητες τζαι το 4.9% σε δραστηριότητες σχετικές με την ανθρώπινη υγεία τζαι την κοινωνική μέριμνα. Οι υπόλοιποι κλάδοι που παραλήφθηκαν φαίνονται στο σχήμα 2. Που το σύνολο των εργαζομένων, το 13.7% ήταν αυτοαπασχολούμενοι, ενώ το 86.3% ήταν υπάλληλοι. Η επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης του ΑΕΠ οφείλεται στους τομείς που πλήττονται που την

τωρινή κρίση, δηλαδή της τουριστικής βιομηχανίας, της μεταποίησης, των κατασκευών, των μεταφορών, της αποθήκευσης τζαι της επικοινωνίας, στο χονδρικό και λιανικό εμπόριο, την επισκευή μηχανοκίνητων οχημάτων, των τεχνών, της διασκέδασης τζαι άλλων δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών. Σύμφωνα με την στατιστική υπηρεσία, πάνω που το 40% των εργαζομένων απασχολείται στους προαναφερθέντες τομείς, ποσοστό διόλου αμελητέο. Η πλειοψηφία των εργαζομένων, επίσης, εργάζεται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις^[2], τζαι η σύνθεση των χώρων εργασίας αποτελείται σε μεγάλο βαθμό που χιλιάδες εταιρείες με κάτω που 10 άτομα προσωπικό. Επίσης, σύμφωνα με ευρωπαϊκή έκθεση του 2017 τζαι στοιχεία του 2015^[3], η Κύπρος ήταν που τις χώρες που επεδείκνυαν πολλά χαμηλή ευελιξία όσον αφορά τον χώρο τζαι τον χρόνο εργασίας, κάτι που μεταφράζεται στην έλλειψη ελέγχου των εργαζομένων πάνω στο που τζαι πότε εννα δουλεύσουν. Συγκεκριμένα οι εργαζόμενες στην Κύπρο ήταν δεύτερες που το τέλος όσον αφορά το να μπορούν να επιλέξουν οι ίδιες τις ώρες εργασίας

Σχήμα 3: Ποσοστό ανεργίας

τους. Να σημειώσουμε ότι τούτες οι εκθέσεις εστιάζουν στα θετικά (για τα αφεντικά) της τηλε-εργασίας πριν την μαζική επιβολή της μέσα στα lockdown.

Ένα σημαντικό κομμάτι της ελληνοκυπριακής οικονομίας που εν φαίνεται στα στατιστικά πιο πάνω εν οι άνεργοι/ες. Η εξέλιξη της ανεργίας στην νότια Κύπρο φαίνεται στο σχήμα 3. Η κρίση του '13 εκτόξευσε το ποσοστό των ανέργων στο 16.1% το 2014. Που το 2019 εν ξεκάθαρη η ανοδική πορεία που πιάννει η ανεργία λόγω της ηλεγόμενης «κρίσης του κορωνοϊού», φτάνοντας το πρώτο εξάμηνο του 2021 το 8.6% . Εν χρειάζεται να περιγράψουμε τις οικονομικές τζαι ψυχολογικές δυσκολίες της ανεργίας δαμέ, αξίζει όμως να αναφέρουμε κάποιες που τις επιπτώσεις τους αλλιά τζαι κάποιες συνθήκες που εν συζητιούνται. Αρχικά, η ανεργία σαν καθόλου-εργασία εν η μια άκρη ενός φάσματος, με το εξαντλητικό ωράριο τζαι τις πολλήλαπλές δουλειές στην άλλη άκρη. Πολλοί/ες που καταλογίζονται ως άνεργες/οι στα επίσημα στατιστικά στην πραγματικότητα δουλεύουν μαύρα ή περιστασιακά. Η ανεργία, ιδιαίτερα στα πιο νέα άτομα, νομιμοποιεί τζαι τις μαύρες/ περιστασιακές δουλειές σαν επιλογή, αλλιά τζαι υποτιμητικές συνθήκες εργασίας αφού με κάποιον τρόπο πρέπει να καλύπτονται οι ανάγκες μας. Η σκληρή αντίθεση μεταξύ 40ωρου ωραρίου τζαι ανεργίας εγείρει πολλήλα ερωτήματα για τον κοινωνικό καταμερισμό του χρόνου εργασίας με βάση τα δικά μας, εργατικά, συμφέροντα, αφού καμιά επιλογή ένεν ικανοποιητική για τις δικές μας ανάγκες τζαι επιθυμίες. Οι 40 ώρες εν πολλήλας αλλιά καλύπτουν τις υλικές

ανάγκες μας, οι περιστασιακές (ή καθόλου) δουλειές σίγουρα εν καλύπτουν τις ανάγκες μας... Θέλουμε να δουλεύουμε όσο πιο ήλιο γίνεται, με όσα πιο πολλήλα λεφτά τζαι πρόνοια γίνεται, τούτο εν το συμφέρον μας. Τζαι τούτα εν ζητήματα που θεωρούμε σημαντικό να ξεκινήσουν να συζητιούνται που το κίνημα. Επιστρέφοντας τωρά στην κρατική διαχείριση, βλέπουμε πως οι άνεργοι αντιμετωπίζονται σαν μια στρατιά πιθανόν-εργαζόμενων, τζαι η παρουσία τους υπενθυμίζει σε όσες δουλεύουν ότι άσχετα με το πόσο κακές εν οι συνθήκες στη δουλειά, υπάρχουν τζαι σσειρότερα.

Το επίδομα ανεργίας (για όσες το δικαιούνται) προσφέρει ένα μίνιμουμ επίπεδο επιβίωσης για τη ρεζέρβα εργατικού δυναμικού της ανεργίας. Παρόμοια αντιμετώπιση έτυχαν όμως τζιάλλα κομμάτια της εργατικής τάξης κατά τη διάρκεια των lockdown, αφού η κρατική διαχείριση των επιδομάτων (μέχρι 60% των ακαθάριστων απολαβών τους, με μέγιστο τα €1.214 σε μηνιαία βάση τζαι ελάχιστο τα €360) προσπάθησε να διατηρήσει ένα μίνιμουμ οικονομικό τζαι ψυχολογικό επίπεδο των πιθανόν-εργαζόμενων. Σε τούτες τις κινήσεις αντιλαμβάνομαστε βιαστικές, σπασμωδικές αντιδράσεις του πολιτικού προσωπικού του κεφαλαίου, που παρόλα αυτά φανερώνουν τις γενικότερες τάσεις του. Θέλουμε να επικεντρωθούμε σε τρεις. Πρώτον, η προσπάθεια να εξυπνητηρηθούν κομμάτια του κεφαλαίου με σειρά προτεραιότητας ανάλογα της συμβολικής τζαι υλικής τους θέσης στην ντόπια οικονομία, ακόμα τζαι αν τούτο γίνεται σε βάρος άλλων, βλέπε τα έκτακτα σχέδια του περασμένου καλοτζιαιρικού για τη στήριξη των επιχειρήσεων, τη βοήθεια σε ξενοδόχους τζαι την ευρύτερη τουριστική βιομηχανία. Δεύτερον, να αμβλυθούν όσο το δυνατό οι συνέπειες της κρίσης στο σύνολο της οικονομίας, δίνοντας στα αφεντικά την ευκαιρία να αντεπεξέλθουν στις νέες ανάγκες (τζαι να συντονιστούν με τις νέες δυνατότητες) του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Τρίτον, σε συνδυασμό με το δεύτερο οι επιπτώσεις της κρίσης να διοχετευθούν όσο το δυνατό στην εργατική

τάξη, με την ένταση της εκμετάλλευσής μας, τζαι τον «εμπλουτισμό» της εργασιακής εμπειρίας με στοιχεία επισφάλειας τζαι κρατικού πατερναλισμού. Τούτες οι κινήσεις σχετίζονται άμεσα με την ιστορική πορεία τζαι τη σημερινή διάρθρωση του ελληνοκυπριακού καπιταλισμού, που θεωρούμε πως υστερεί (σε σχέση με τους παγκόσμιους συσχετισμούς) σε διάφορους τομείς όπως η χρήση τεχνολογίας τζαι ψηφιακών μέσων. Συγκεκριμένα όμως θεωρούμε πως υστερεί στον τρόπο οργάνωσης, στα δίκτυα σχέσεων, στες αντιλήψεις τζαι τες δυνατότητές του.

Η αείμνηστη φράση “This is Cyprus” περιέγραφε τη συνθήκη όπου το ποιον γνωρίζεις τζαι το πόσο καλά τον γνωρίζεις επηρεάζει άμεσα την πρόσβαση σου σε θέσεις εργασίας, διευκολύνσεις που τον κρατικό μηχανισμό, ή αλλιώς είδους οφέλη. Τούτη η κατάσταση, που ονομάζουμε προσοδισμό (ή αλλιώς διαφθορά), περιγράφει μια οργάνωση των καπιταλιστικών σχέσεων τζαι του κρατικού μηχανισμού στην οποία τα δίκτυα σχέσεων εν ιδιαίτερα σημαντικά. Οι οικογενειακές επιχειρήσεις, η άπειρη γραφειοκρατία, η περίπλοκη ιεραρχία, οι διορισμοί ποδά τζαι ποτζεί, τα ψηλά πόστα στο δημόσιο που παραμένουν σταθερά ανεξαρτήτως κυβέρνησης εν ούλληλα κομμάτια του ίδιου παζλ. Σε συνδυασμό με τα όσα αναφέραμε για τα μεγέθη επιχειρήσεων, αλλιά τζαι τον χωροχρόνο εργασίας, η παραδοσιακή οργάνωση του ελληνοκυπριακού καπιταλισμού μοιάζει απαρχαιωμένη για τα δεδομένα του 21ου αιώνα. Τούτη η διαπίστωση επικυρώνεται που τες ευρωπαϊκές (αλλιά τζαι κάποιες κυπριακές) εκθέσεις για το μέλλον της εργασίας^[4], όπου το ιδανικό μοντέλο του 21ου αιώνα εν ψηφιοποιημένο, οικολογικό, ευέλικτο. Παράλληλα, αντιλαμβανόμαστε ότι τούτη η σύγκρουση ανάμεσα σε διαφορετικές εκφράσεις της καπιταλιστικής οργανωτικής διάρθρωσης λαμβάνει χώρα σε διάφορα επίπεδα. Ένα που αναφέραμε ήδη εν οι πλατφόρμες delivery τζαι ο παραδοσιακός κλάδος της εστίασης, ή το ξενοδοχειακό κεφάλαιο τζαι οι βραχυπρόθεσμες

ενοικιάσεις τύπου airbnb. Ένα άλλο εν οι εταιρείες με ξεκάθαρη ιεραρχική δομή τζαι οι start-ups όπου οι ρόλοι εν πιο θολοί. Ένα τέταρτο εν οι εταιρείες τζαι οι κλάδοι που κόμα βασίζονται σε γραφειοκρατικές αιτήσεις, χαρτούρα, φωτοτυπίες τζαι φαξ (τζαι η μετάβαση στην τηλε-εργασία εν μέσω lockdown ήταν δύσκολη) έναντι των ήδη ψηφιοποιημένων χώρων εργασίας (όπου η μετάβαση στην τηλε-εργασία ήταν αρκετά ευκολότερη). Τούτη η μετάβαση σε νέες μορφές οργάνωσης γίνεται πάνω στες δικές μας πλάτες, αφού βιώνουμε άμεσα το πως οι συνθήκες εργασίας μας δυσχεραίνουν. Πέρα που τες εμπειρικές διαπιστώσεις τζαι την μείωση του ωραρίου ή του μισθού μας, ένδειξη αποτελεί το ότι τα παράπονα που υποβλήθηκαν στο Τμήμα Εργασιακών Σχέσεων (ΤΕΣ) εσημείωσαν 31% αύξηση το 2020, ενώ επραγματοποιήθηκαν πέραν των 80,093 τηλεφωνημάτων στο ΤΕΣ που εργαζόμενους για εργασιακά ζητήματα, έναντι 68.428 του 2019^[5].

Η τηλε-εργασία σαν διαδικασία έσσει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Μελετώντας την εκμετάλλευση της εργασίας μεταναστριών οικιακών εργατριών, είδαμε πως το σπίτι μπορεί να γίνει ένας ασφυκτικός χώρος εργασίας, αφού εν δύσκολο να πραγματοποιηθούν ελέγχοι σχετικά με τα ωράρια τζαι τες συνθήκες. Για τες γυναίκες, το σπίτι πάντα ήταν ο χώρος εργασίας της κοινωνικής αναπαραγωγής^[6], πότε έμμισθος (μετανάστριες) πότε άμισθος (νοικοκυρές). Στο σπίτι λαμβάνει χώρα η δουλειά της φροντίδας απαραίτητη για να συντηρηθεί το εργατικό δυναμικό σε αξιόλογη φυσική τζαι ψυχολογική κατάσταση έτσι ώστε να συνεχίσει να εργάζεται^[7]. Για τους υπόλοιπους εργάτες τζαι εργάτριες, οι αρχές της τηλε-εργασίας όπως την εβίωσαμε μέσα στο lockdown, ανιχνεύονται μέσα στο φαινόμενο της επισφαλούς εργασίας, τζαι συγκεκριμένα του freelancing (ελεύθεροι επαγγελματίες). Η διαπίστωση ότι εν πιο εύκολο να πληρώνεις κάποιον για συγκεκριμένες εργασίες όποτε χρειαστούν αντί να τον έσσεις στο έμμισθο προσωπικό (όπου πιερώνεις τζαι μισθό τζαι πάγια έξοδα όπως ενοίκιο, θέρμανση, ρεύμα κτλ)

να βαρά μούγιες εν η αρχή που εξηγά το γιατί τα αφεντικά εσπρώχναν συγκεκριμένες δουλειές τζαι κηλίδους προς τούτη την κατεύθυνση. Φυσικά, για τες εργαζόμενες έσσειε τζαι μια πτυχή ελλέγχου στο ωράριο, αφού ιδιαίτερα σε προηγούμενες δεκαετίες η συνειδητή επιλογή της επισφάλειας ήταν ένας τρόπος να αποφύγεις τη ρουτίνα άλλων δουλειών. Η τηλε-εργασία μέσα στην πανδημία όμως αφορούσε έμμισθο προσωπικό, τζαι ήταν μια επιλογή που α) εμείωσε τον έμμεσο μισθό αφού έπρεπε οι εργάτες να καλύπτουν τα πάγια έξοδα θέρμανσης τζαι ρεύματος που αντιστοιχούν στη δουλειά τους μόνοι τους, β) εξεχείλιωσε το ωράριο αφού λόγω του lockdown έπαιζε η απαίτηση να τελειώσει η όποια δουλειά ανεξαρτητως ώρας, τζαι γ) φυσικά άνοιξε την πόρτα σε νέες αρνήσεις τζαι προσπάθειες αυτοκαθορισμού τζαι ελλέγχου πάνω στους ρυθμούς της εργασίας για τες εργάτριες. Στην ουσία η τηλε-εργασία εν ένας εμπλουτισμός των μόνιμων θέσεων εργασίας με στοιχεία της επισφαλούς εργασίας, τζαι εν κάτι που σε καμία περίπτωση εν πιστεύουμε πως ετέλειωσε μαζί με τα lockdown. Σύμφωνα με έκθεση του Eurofund τζαι της JCR, κάπου μεταξύ 25% τζαι 40% των εργαζόμενων στην ΕΕ που κάμνουν δουλειές οι οποίες εν χρειάζονται φυσική παρουσία, εξεκίνησαν να τηλε-εργάζονται σε μόνιμη βάση^[8].

Παράλληλα, μέσα σε τούτη την συγκυρία, βλέπουμε τζαι τον πληθωρισμό να έσσειε αύξουσα πορεία, επηρεάζοντας την ανταλλακτική αξία του χρήματος, άρα τζαι το πόσο «αξίζει» ο μισθός μας. Έχουμε μίαν αύξηση τιμών σε βασικές ανάγκες όπως τρόφιμα τζαι ρεύμα που όπως φαίνεται εν να ενταθεί περαιτέρω το επόμενο διάστημα^[9]. Τούτο συμβαίνει για λόγους που εν θα συζητήσουμε δαμέ, αλλά έσσειε σημασία να σημειώσουμε πως σχετίζονται με την τρέχουσα καπιταλιστική κρίση τζαι την τιμή των καυσίμων, τζαι όι μόνο με την πανδημία, έτσι γενικά^[10]. Βέβαια, αφού η αύξηση των τιμών εν σημαίνει τζαι αντίστοιχη αύξηση του άμεσου μισθού^[11], η «αξία» του μισθού μας, το πόσο μπορούμε να αγοράσουμε με τζείνον δηλαδή,

μειώνεται. Όπως είδαμε το προηγούμενο διάστημα, τα αφεντικά με πρόσχημα την πανδημία, ενεν διατεθειμένα να προχωρήσουν σε αυξήσεις μισθών^[12]. Όπως τονίζουν επανειλημμένα, οι επιχειρήσεις εδέχτηκαν μεγάλη ζημιά τζαι μεταθέτουν όποια συζήτηση περί αυξήσεων μισθών για κάποιον μελλοντικό χρόνο. Συμπληρώνουν το επίσημα τους με το να μας ληθούν ότι εν τζαι προς συμφέρον των εργαζομένων τούτο(!), διότι εν θα κινδυνεύσουν οι θέσεις εργασίας τους. Φυσική συνέπεια των πιο πάνω εν το να επωμιστεί το βάρος η εργατική τάξη, κάτι που συνδέεται άμεσα με την εξάπλωση των επισφαλών συνθηκών εργασίας. Επομένως θεωρούμε μια επίθεση ευρείας κλίμακας, στον έμμεσο μισθό της εργατικής τάξης τζαι συνεπώς της ικανοποίησης των αναγκών μας, που εκτείνεται που την τηλε-εργασία τζαι φτάνει στην αναντιστοιχία αυξήσεων τιμών τζαι μισθών. Η όποια «ανάκαμψη» αναφέρεται που το πολιτικό προσωπικό των αφεντικών προϋποθέτει την εντεινόμενη εκμετάλλευσή μας.

Για την ανάκαμψη μετά την κρίση τζαι την πανδημία, ανακοινώθηκε το πρόγραμμα NextGenerationEU που την ΕΕ, τζαι στα πλαίσιά του το σχέδιο «Κύπρος - το αύριο: σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας», που την κυπριακή δημοκρατία. Το NextGenerationEU δηλώνει ξεκάθαρα ότι πρόκειται για μια επένδυση 807 δισ. για να γίνει η Ευρώπη πιο πράσινη, πιο υγιής τζαι πιο ψηφιακή. Στα πλαίσια του σχεδίου ανάκαμψης και ανθεκτικότητας η Κύπρος εκταμίευσε ήδη τον Σεπτέμβρη 157 εκ. ευρώ που το ευρωπαϊκό ταμείο. Το ελληνοκυπριακό κράτος αναμένετε να λάβει συνολικά 1.2δισ., εκ των οποίων 1δισ. σε επιχορηγήσεις τζαι 200εκ. ευρώ σε δάνεια. Παράλληλα, στους στόχους του σχεδίου «Κύπρος - το αύριο» εν τζαι η προσέλκυση εταιριών υψηλής τεχνολογίας, η οποία εν να γίνει μέσω ενος νέου καθεστώτος που εν να προσφέρει φορολογικά κίνητρα, ταχείες διαδικασίες δανειοδότησης, όπως τζαι την διευκόλυνση τζαι πρόσληψη εργαζομένων. Το γεγονός ότι κομμάτι του προγράμματος εν τζαι η εισαγωγή υπηκόων τρίτων χωρών

ειδικευμένων στον τομέα της πληροφόρησης τζαι των επικοινωνιών σε αντιδιαστολή με την σκληρήνωση της μεταναστευτικής πολιτικής εν μέσω πανδημίας εν ιδιαίτερα ενδιαφέρον^[13]. Φυσικά εν αμφισβητείται η συνθήκη όπου οι αιτητές ασύλου ασχέτως ειδικεύσεως προορίζονται μόνο για συγκεκριμένες, κακοπληρωμένες δουλειές. Τούτη η αναδιάρθρωση ένεν αποκλειστικά συνέπεια του κορωνοϊού αφού ήδη πριν το 2019 εγίνονταν ανοικτά σχέδια για την βιομηχανική μεταρρύθμιση της Κύπρου, αλλή μάλλον ο κορωνοϊός ήταν η αφορμή για την επιτάχυνση τούτης της διαδικασίας. Ο Λακκοτύρης, υπουργός εμπορίου, βιομηχανίας τζαι τουρισμού στην εισαγωγή της έκθεσης «Η Νέα Βιομηχανική Πολιτική της Κύπρου 2019-2030»^[14], γράφει: «...να δημιουργήσουμε το κατάλληλο περιβάλλον που θα επιτρέψει την αναγέννηση της βιομηχανίας μας, με όλα τα θετικά συνεπακόλουθα όπως αύξηση της παραγωγής και των εξαγωγών, τεχνολογική αναβάθμιση, δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ανάπτυξη της καινοτομίας, κλπ. ... Η ευρωπαϊκή αυτή στρατηγική, εστιάζοντας στην ενιαία αγορά, στον ψηφιακό μετασχηματισμό, στην κυκλική οικονομία και στην οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, στη βιομηχανική καινοτομία, στις επενδύσεις και στην εξωστρέφεια, αποσκοπεί σε αύξηση της συμμετοχής της βιομηχανίας στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν της ΕΕ, σε 20% έως το 2020.»

Η ιστορία του 20ού αιώνα διδάσκει μας πως ο παραδοσιακός τρόπος επίλυσης οικονομικών κρίσεων ήταν ο πόλεμος: η καταστροφή προϊόντων τζαι εργατικής δύναμης που στρώνει τον δρόμο της ανοικοδόμησης. Σήμερα είμαστε τάχα σε «πόλεμο» με τον αόρατο εχθρό, αλλή είμαστε τζαι στη μέση ταξικών τζαι γεωπολιτικών συγκρούσεων. Οι πόλεμοι σήμερα εν στοιβάζουν πτώματα όπως τα πεδία μαχών του Β' παγκοσμίου, βέβαια, αλλή εκφράζονται μέσα που γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς, διακρατικές συμφωνίες, επίδειξη ισχύος τζαι ενίοτε περιορισμένες ένοπλες συρράξεις.

Σήμερα, η προετοιμασία για πόλεμο είναι ο πόλεμος. Οι ανακατατάξεις τζαι οι τριβές στους παγκόσμιους γεωπολιτικούς σχεδιασμούς, όπως η κρίση μεταξύ Γαλλίας τζαι ΗΠΑ για το συμβόλαιο πολεμικών υποβρυχίων για την Αυστραλία θεωρούμε εν κομμάτι της κρίσης που περιγράφουμε^[15]. Σε τοπικό επίπεδο, ο πόλεμος της εποχής μας, εξωτερικά, μαίνεται σε θκυο μέτωπα συνδεδεμένα μεταξύ τους: τους χειρισμούς στο κυπριακό τζαι τη διαχείριση του μεταναστευτικού. Η σκληρήνωση της μεταναστευτικής πολιτικής με το σοίβαγμα 2000 τζαι πλέον ανθρώπων στην Πουρνάρα, τη δημιουργία νέων camp κλειστού τύπου, τα συρματομπλέγματα στην πράσινη γραμμή, τες ρυθμίσεις τύπου απαρτχάιντ στη Χλώρακα, τα αλληπαλάλληλα pushback τζαι την κοινωνική τζαι μιντιακή στοχοποίηση των μεταναστών ένεν απλά μια παράπλευρη απώλεια της υγειονομικής έκακτης ανάγκης. Εν ένα στιγμιότυπο της διαχείρισης της κρίσης, όπου οι ζωές των μεταναστών αποκτούν ακόμα λιότερη αξία μέσα σε ένα εμπόλεμο σκηνικό, όπου το έθνος συσπειρώνεται απέναντι σε παλιούς τζαι νέους εχθρούς. Έτσι, η διαχείριση του κυπριακού τζαι η διαχείριση του μεταναστευτικού συναντούνται στη δήτην αποκάλυψη ότι οι μετανάστες εν πράκτορες της Τουρκίας με σκοπό να αλληιώσουν τον πολιτισμό μας. Συναντιούνται στην πράσινη γραμμή, όπου τα συρματομπλέγματα σηματοδοτούν την σκληρή στάση του ελληνοκυπριακού κράτους απέναντι τζαι στα θκυο, αλλή τζαι τες προσπάθειές του να ικανοποιήσει ένα (ακρο)δεξιό, συντηρητικό ακροατήριο. Συναντιούνται στην επιτροπή για το δημογραφικό «πρόβλημα» της βουλής τζαι τη σύμπλευση διάφορων τάσεων της δεξιάς στη χάραξη εξωτερικής πολιτικής.

Όσον αφορά το κυπριακό θεωρούμε θκυο τάσεις γεωπολιτικής, πιθανές ενδείξεις ακόμα μιας εσωτερικής σύγκρουσης στο στρατόπεδο των αφεντικών. Η πρώτη εν η προσέγγιση που εβάρτισε ο Χάρης Γεωργιάδης^[16] «νέος ρεαλισμός». Ο πρώην υπουργός οικονομικών προσπάθει να εμπνευστεί που τον ρεαλισμό της διαπίστωσης του Κληρίδη εν έτει 1974

ότι η ομοσπονδία εν η μόνη εφικτή λύση, φκάληλοντας όμως την ομοσπονδία που τη μέση τζαι υπονοώντας ότι η διχοτόμηση του σήμερα εν η ομοσπονδία του τότε... Η δεύτερη τάση εκφράζεται που την επαγγελματοποίηση τμημάτων της εθνικής φρουράς, τες ασκήσεις, τες νέες στρατιωτικές συμμαχίες, τα πολεμοχαρή θεάματα τζαι την ένταση του εθνικιστικού λόγου στο εσωτερικό. Τούτη η τάση εν το πατροπαράδοτο βαθύ κράτος που θέλει να διαιωώσει την υφιστάμενη ανταγωνιστική (αλλά μη συγκρουσιακή) κατάσταση για να αντλεί πολιτική τζαι οικονομική υπεραξία που το στάτους κβο. Στην ουσία μιλούμε για επίσημη versus ανεπίσημη διχοτόμηση. Η πρώτη τάση φαίνεται πρόθυμη να αποδεχτεί τα «νέα τετελεσμένα», τζαι να σχεδιάσει τες κινήσεις της με βάση τζείνα. Βέβαια αντιλαμβανούμαστε πόσο δύσκολο ένει για τούτα τα κομμάτια της δεξιάς να λάβουν στήριξη που το καλοταϊσμένο με αντιτουρκισμό ποίμνιο τους, τζαι ξέρουμε ότι το βαθύ κράτος του μιλιταρισμού έσσει πολλή πηλοκάμια. Μένει να δούμε πως εννα εξελιχθεί το ζήτημα της εξωτερικής πολιτικής τζαι των συνομιλιών, τζαι η «κόντρα» του παραδοσιακού αντιτουρκισμού του εθνικού κεφαλαίου με την ρεαλιστική τάση του. Σε βάθος χρόνου υπολογίζουμε πως τα πιο ευέλικτα τζαι δυναμικά κομμάτια του κεφαλαίου, δηλαδή οι δυνάμεις της «επίσημης» διχοτόμησης, εννα κερδίσουν κάποιο έδαφος ώστε να μπορούν τουλάχιστον να βάλουν την πρότασή τους στο τραπέζι επίσημα. Φυσικά εν παίζουν μόνοι τους: οι αγώνες, όπως πάντα, μπορούν να σπρώξουν τα πράματα προς διαφορετική κατεύθυνση.

Όπως είπαμε, εν αντιλαμβανούμαστε την υγειονομική τζαι την οικονομική κρίση σαν ανεξάρτητα φαινόμενα. Η διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης με υγειονομικούς όρους συνιστά μια ιδιαίτερα βίαιη διαδικασία, τζαι εν τζείνο που βιώνουμε στο πεσί μας τον τελευταίο χρόνο, εν τζείνο που ετροφοδότησε την οργή των διαδηλώσεων του ως δαμέ. Τα μέτρα, πέρα που υγειονομική χρήση έχουν τζαι πολιτικο-οικονομική. Τα lockdown μπορούν

να αναγνωστούν τζαι ως προσωρινό σταμάτημα της κυκλοφορίας εμπορευμάτων τζαι εργατικής δύναμης στο πλαίσιο μιας οικονομικής κρίσης που το απαιτεί. Οι κινήσεις του αυταρχικού κράτους, όπως ξέρουν τζαι οι πέτρες πηλέον, εν έχουν να κάμουν μόνο με τον ιδό. Έχουν να κάμουν με την αλληλαγή ηθών, καθημερινών πρακτικών, σχέσεων εργασίας που απαιτεί η τρέχουσα κρίση τζαι η αναπόφευκτη αναδιάρθρωση που ακολουθεί, σε διοικητικό, εργασιακό, πολιτικό τζαι πολιτισμικό επίπεδο. Lock-down τζαι αυξανόμενη ψηφιοποίηση της ζωής τζαι της εργασίας μας, «νέα» μέτρα, έλεγχος τζαι πειθαρχηση, ισοπέδωση της πολιτικής κριτικής κάτω που την μπότα της Επιστημονικής Αλήθειας. Τούτα ούλληλα μπορούν να θκιασαστούν ως μια βίαιη επιβολή ευνοϊκών συνθηκών για την καπιταλιστική αναδιάρθρωση. Το γεγονός ότι το ελληνοκυπριακό κράτος εσυμπεριφέρθηκε ιδιαίτερα βίαια τζαι αυταρχικά θεωρούμε ότι έσσει να κάμει με τη θέση του στον παγκόσμιο συσχετισμό δυνάμεων, αφού η εγχώρια οργάνωση της εργασίας τζαι των κοινωνικών σχέσεων έσσει πολλή δρόμο να καλήψει για να εν ανταγωνιστική με καπιταλιστικούς όρους. Τζαι τούτον τον δρόμο πρέπει να τον καλήψουμε εμείς, θέλουμε εν θέλουμε. Πρέπει να εμπεδώσουμε την πειθαρχία, την ετοιμότητα να δεχτούμε νέα μέτρα τζαι καταστάσεις. Πρέπει να εμπεδώσουμε την εργασιακή επισφάλεια, μισθούς τζαι επιδόματα για γέλια. Πρέπει να εμπεδώσουμε την κρατική αλήθεια σαν το μόνο αφήγημα για την κοινωνία τζαι την καθημερινότητα. Αν εμάθαμε κάτι που τες διαδηλώσεις του 2020 τζαι του 2021 εν τούτο: έχουμε τζαι μες την αλήθεια μας. Κάποτε μοιάζει κρυμμένη. Κάποτε φαίνεται να μεν την ακούει κανείς. Κάποτε φαίνεται να την ξάνουμε ή να μεν την κατανοούμε ακόμα τζαι μες. Αλλά τζείνη εν πάντα τζαμέ, αμείλικτη όσο η ταξική βία που την εγέννησε, αναμένοντας τους νέους κύκλους ανταγωνιστικής σκέψης τζαι δράσης που την αναζητούν.

- [1] Βλέπε *Για τις Πανδημίες που Έρχονται. Σημείωση για το Κεφάλαιο ως γεωλογική δύναμη καταστροφής*. Περιοδικό shades #3. Επίσης: antifa λευκosa. *Η πανδημία, η καραντίνα & εμείς*.
- [2] Στατιστική Υπηρεσία. *Έρευνα Εργατικού Δυναμικού*. Διαθέσιμο στο cystatdb.cystat.gov.cy.
- [3] Eurofound. *Working anytime, anywhere: The effects on the world of work*. Επίσης: Eurofound. *Remote work and the right to disconnect in Europe*.
- [4] Ο.π. Βλέπε επίσης: Υπουργείο Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας. *Η Νέα Βιομηχανική Πολιτική της Κύπρου 2019-2030*. Διαθέσιμο στο meci.gov.cy.
- [5] Θεανώ Θειοπούλου. *2.707 παράπονα εργαζομένων κατά εργοδοτών το 2020*. 11/10/2021. Διαθέσιμο στο philenews.com.
- [6] antifa λευκosa. *Τι κοινό έχουν το σεξ τζιζαι το μαγείρεμα; Μια σύντομη εισαγωγή στην κοινωνική αναπαραγωγή*. Περιοδικό antifa Tropical #1, 2019.
- [7] Ο.π. Βλέπε επίσης *Σώματα Φτηνά Σώματα Ξένα*.
- [8] CIO COVID survey current and future trends in remote work worldwide from 2020 to 2021. Διαθέσιμο στο statista.com.
- [9] Υπουργείο Οικονομικών. *Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΕνΔΤΚ)* 17/11/2021. Διαθέσιμο στο mof.gov.cy. Επίσης: Άγγελος Νικολάου. *Έρχεται τσουνάμι αυξήσεων σε αγαθά πρώτης ανάγκης*. 12/10/2021. Διαθέσιμο στο philenews.com.
- [10] *Κρίσεις, κι άλλες κρίσεις!* 3/10/21. Διαθέσιμο στο sarajevomag.net
- [11] Ο άμεσος μισθός εν τα λεφτά που πληρωνόμαστε στο τέλος του μήνα ή στο τέλος της μέρας. Ο έμμεσος μισθός εν τα έξοδα του αφεντικού που εν παν κατευθίαν στην εργάτρια, όπως οι πληρωμές για το ταμείο κοινωνικών ασφαλίσεων.
- [12] Αδάμος Αδάμου. *Τσιακκής: Να ξεχάσουν οι συντεχνίες συζητήσεις για αυξήσεις*. 5/4/21. Διαθέσιμο στο philenews.com.
- [13] ΚΥΠΕ. *Νίκος Αναστασιάδης: Νέο καθεστώς κινήτρων για προσέλκυση εταιρειών υψηλής τεχνολογίας*. 8/9/21. Διαθέσιμο στο riknews.com.cy.
- [14] *Η Νέα Βιομηχανική Πολιτική της Κύπρου 2019-2030*. meci.gov.cy
- [15] Θέμης Καηλής. *Διπλωματική κρίση Γαλλίας-Αυστραλίας με φόντο υποβρύχια*. 18/9/21. Διαθέσιμο στο dw.com.
- [16] Χάρης Γεωργιάδης. *Νέος Ρεαλισμός*. 3/1/2021. Διαθέσιμο στο kathimerini.com.cy.

04 ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συνήθως κλείουμε τα κείμενα μας με μια προτροπή σε δράση, ή την κατεύθυνση που πιστεύουμε πρέπει να πάρει η όποια δράση. Το συγκεκριμένο κείμενο ελπίζουμε να λειτουργήσει παραπάνω σαν ερώτηση παρά σαν απάντηση, τζαι να ανοίξει εποικοδομητικές συζητήσεις με τους συντρόφους τζαι τις συντρόφισσες που εσυναντηθήκαμε στους αγώνες του τελευταίου ενάμιση χρόνου, έτσι ώστε να τους πάρουμε ένα βήμα παρακάτω. Αποτελεί μια απόπειρα να συλλήβουμε την ολότητα του κόσμου γυρώ μας, πέρα που τες εύκολες τζαι μερικές αναπαραστάσεις των ΜΜΕ, του κράτους τζαι της αριστεράς. Συνοψίζοντας, η κατάσταση των τελευταίων χρόνων, τζαι πριν τζαι κατά τη διάρκεια της πανδημίας, εν μια εντεινόμενη προσπάθεια για την αναδιάρθρωση του (ελληνοκυπριακού) καπιταλισμού. Βιώνουμε μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης που ανακυκλώνεται συνεχώς, έναν «πολεμικό» καπιταλισμό σε περίοδο «ειρήνης». Τα δυναμικά τζαι καινοτόμα τμήματα του κεφαλαίου μπορούν να προσαρμοστούν ευκολότερα στις νέες συνθήκες σε αντίθεση με τα πιο συντηρητικά, τα πιο παραδοσιακά τζαι τα πιο αδύναμα.

Η σύμπληυση με οποιοδήποτε που τούτα τα θκυο στρατόπεδα των αφεντικών εν αυτοκτονία για τες εργάτριες τζαι τα συμφέροντά τους. Έμφαση εν πρέπει να δίνεται στην ανασυγκρότηση του κεφαλαίου, αλλιώς στην κρίση. Η κρίση εν η πέτρα στην κορυφή του βουνού. Έναν κούντημα μπορεί

να προκαλέσει κατολίθωση. Η κρίση έννεν απλά μια εμπειρική διαπίστωση, αλλιώς τζαι μια θεωρητική επιλογή. Η κρίση συνιστά το κέντρο της σκέψης, γιατί τούτο που μας ενδιαφέρει έννεν η σταθερότητα του καπιταλισμού, αλλιώς η αστάθεια του, η ευθραυστότητα του. Το κεφάλαιο εν η δύναμη που ωθεί τον καπιταλισμό τζαι η εργατική τάξη το σημείο αφετηρίας των αγώνων εναντίον του: η εργατική τάξη ως άρνηση του κεφαλαίου ενσαρκώνει την κρίση του καπιταλισμού. Στο παρόν στάδιο, η αντιφασιστική εργατική οργάνωση αποτελεί μονόδρομο στην κίνηση δημιουργίας ρωγμών στη διάρθρωση της κυριαρχίας.

12/2021